

Šmartno ob Paki. V bližini tukajšnjega kolodvora smo imeli dve mostni tehtnici. Obe sta sedaj zaprti. Oba posestnika tehtnic sta izjavila, da sta morala plačati veliko več davka, kakor sta prejela pristojbine za tehtanje. Tako smo sedaj na tako prometnem kraju brez mostnih tehtnic. Dolžnost županstva je, da pri oblastih nekaj ukrene, da se vsaj ena tehtnica zopet otvori. Seveda, če ne bo zopet preobdavnjena. — Za letošnje leto še ni nič delovala pri davčni upravi Šoštanj komisija za odmero pridobnine. Druga leta je bilo to že v maju. Govori se, da bo davčna uprava predpisala davke v višini lanske odmere. To pa skoro ne verjamemo, ker imajo vsi obrtniki 50% manj zasluzka kakor lansko leto. Prosimo davčno upravo Šoštanj, da se na to ozira.

Krško ob Savi. V romarski cerkvi sv. Rozalije bo ob desetih na sv. Roka dan sv. maša s pridigo; običajno vsakoletno romanje k Sv. Rozaliji pa je prvo nedeljo v septembru (angleško nedeljo) letos dne 3. septembra.

Viničarski vestnik.

Viničarske službe. Od raznih strani prihajajo vprašanja po viničarjih, ki bi hoteli v novo službo. Razun da morajo taki imeti n. pr. 4—5 delovnih moči, da morajo biti za vinogradništvo kvalificirani, pošteti, pridni, predvsem pa trezni, nobena od teh ponudb nikjer ne omeja, kolika boše tudi njih plača in kdaj se bo ta izplačevala, koliko bo imel viničar vrta ter še druge zemlje, drv, živine, koliko mleka, če bo živina last vinogradnikova; bo li ustni pogodbi takoj tudi sledila pismena pogodba, bo stanovanje primerno za družino s 4—5 delavskimi ljudmi itd. Enako reklamo za viničarske službe vedno najdemo tudi po časopisu. Vsem cenjenim vinogradnikom tozadevno sporočamo, da naj blagovolijo zraven svojih zahtev do viničarja dodati še tudi podroben popis, kaj bodo oni viničarju dali zato, če boše, da ostane tudi pri njih »pošten, vesten, priden in trezen«. Viničarji se za službe zanimajo, znati pa predvsem morajo, kakšni so pogoji. Samo tako nam je mogoče ustreči na razne prošnje, da komu spravimo viničarja. Ponudb brez navedbe pogojev, ki jih viničar ima dobiti, ne moremo nikomur priporočati, ker se je žal že prevečkrat izkazalo, da so viničarji slabo naselili. Viničarje, ki se zanimajo za službe izven svojega kraja, pa opozarjamo, da se vedno najprej obrnejo po informacije na svojo strokovno organizacijo, katera vodi tozadevno evidenco, oziroma more po svojih organih iz vsakega kraja takoj dobiti zanesljiva poročila, jeli služba priporočati ali ne. Mnogi, ki so se ravnali po teh navodilih, so nam bili že stokrat hvaležni. — Strokovna zveza viničarjev, Ljutomer.

Prijateljica

Točno je stopila v kaznišnico gospa Tea. Razgovor z ravnateljem ji ni vzel mnogo časa. Šla je z njim po dolgih hodnikih, ki so bili ločeni eden od drugega z jeklenimi vrati. Čitala je številke kaznjencev na kartah na celicah in jih primerjala s seznamom, katerega je držala v rokah. Naenkrat je obstala.

»Je to Leenen?« je vprašala usmiljenka kaznjencev Tea, »oni mož, ki je napadel svojo žrtev od zadej? Z njim bi rada pričela.«

Ravnatelj je nagubančil čelo. »S tem? Težek začetek. Ta je sploh nedostopen, se noče z nikomur razgovarjati ter gle-

da molče pred se. Če govori, zmerja. — Jaz lopovu ne zaupam.«

»Hočete me pustiti k njemu?«

Ravnatelj je pogledal na nežno stvarco poleg sebe. »Pustim vas že — stopil bi jaz z vami. Ako postane razkačen, vas pobije z enim udarcem.«

»Ne«, je odgovorila. »Me ni strah. — Lahko gledate skozi okno, ali prisluškujte pri vratih.«

»Obisk vam ne bo v veselje«, je svaril ravnatelj.

»Hočem k njemu, da mu pomagam, če mogoče«, se je glasil njen odgovor.

Molče je zmigal z ramami in je dal pazniku nalog, da odpre vrata.

Tea je stopila v celico, v kateri je sedel kaznjenelec na pručici s hrbtom proti vratom, glavo podprto z roko. Niti zganil se ni.

Tea je obstala mirno in čakala. Nato je stopila par korakov bliže. Postava na pručici se še vedno ni obrnila.

»Prosim, obrnite se že enkrat in dajte mi roko.« Kaznjenelec je bušil po koncu in se ozrl. Zrl je v neznanko nevoljnega obraza. »Ženska!« mu je šinilo z jezika.

»Da, da, ženska! Nisem sicer tovarišica vaše usode, a mislila sem si, da čutite potrebo za razgovor. Meni lahko zaupate. Hočem vam dobro. Ali mi nečete dati roke?«

»Zakaj?« je vprašal nezaupljivo, potem pa ji je počasi podal roko.

»Dobro«, je rekla. »Prijatelja bodiva.«

»Prijatelja?« se je čudil prezirljivo.

»Gotovo«, se je glasil njen odgovor, »zakaj pa ne? Vi niste hudobni, to čutim na vaši roki.«

»Ta roka je morila, gospa«, je odgovoril glasno doneče.

»To že vem«, se je odrezala, »pa ta roka ne bo več storila kaj takega.«

»Za vruga — vendar bi še storila!« je zavpil jezno. »Ako bi še živel, bi ga še.«

Zmajala je z glavo. Z eno roko je držala njegovo, omadeževano s krvjo, a drugo mu je položila na ramo, kakor bi iskala njegove podpore.

»Zakaj ste zagrešili umor?« je vprašala.

»Zakaj? Ker mi je prevzel Katrico, ko sem moral k vojakom. Ko sem bil zadnjič na dopustu, je šla z njim in ni hotela ničesar več slišati o meni.«

»Ali je bila to njegova krivda?«

»Seveda! Z lepimi besedami jo je bil premotil. Po za stalni vrnitvi domov sem čul, da se bo kmalu poročila.«

»In — tedaj ste ga pričakali?«

»Da.«

»Ali ste to storili, da bi se znosili nad njo in jo ogrdili pred javnostjo?«

»Ne — nikakor ne, vendar —«

»Mar ste li upali, da vas bo pozneje vendarle poročila?«

Glavo je pobesil. Prikimal je. »Da — mislil sem, če bo enkrat tekmeč s poti —! Ona vendar zna, kako jo ljubim — seveda je tudi ljubezen pri kraju, ker so me zaprli na toliko let.«

»Vi ste rekli, da ste ljubili deklinjo?«

»Da, zateleban sem bil v njo, brez nje bi sploh ne bil mogel živeti.«

Tea je pokimala. »In vendar je niste ljubili.«

Mož je vzrotil, a njena roka ga je tiščala liki svinec na pručico. Ni ga pustila do besede.

»Poslušajte me povsem mirno, potem vam bom vse lepo razložila.« Naslonila se je na mizo. »Če koga resnično ljubim, ne mislim na svojo lastno srečo, ampak na srečo ljubljene. V takem slučaju mož ne misli: ona me bo osrečila, ampak: hočem vse storiti, da bo ona osrečena. A največ ljudi ljubi le sama sebe in se pehajo le za lastno srečo. Vi ste ljubili Katrico na poseben način. Dobro. Hoteli ste jo imeti za ženo.

Dalje sledi.

Poslednje vesti.

Duhovniška vest, spremembe in nastavitve. Za upravitelja dekanije Staritrj je imenovan g. Franc Ks. Meško, duhovni svetnik in župnik v Selah pri Slovenjgradu. — V Šmartin pri Slovenjgradu pride za kaplana g. Janez Ogulin iz Loke pri Zidanem mostu. G. Pankracij Poteko je prestavljen iz Šmartna pri Slovenjgradu v Jarenino. G. Ignacij Malej, kaplan v Jarenini, je imenovan za provizorja v Trbonje. G. Schöndorfer Josip pride iz Ljutomera k Sv. Magdaleni v Maribor. G. Peter Pribožič je prestavljen od Sv. Magdalene v Mariboru k mariborski stolnici kot kaplan. G. Juranovič Alojzij pride iz Hoč za stolnega vikarja v Maribor. — Nastavljeni so sledeči gg. novomašniki: Štefan Čakš v Loko pri Zidanem mostu, Ivan Čokl v Hoče, Danilo Halas v Ljutomer, Orešnik Jože v Braslovče.

Utonil je zadnje nedeljo na Fali pri kopanju 26letni sin obratovodje falske elektrarne Grieser. Lansko leto je bil g. Grieser vsled avtomobilske nesreče ob prvega sina.

Znameniti radenski vrelec obhaja letošnje poletje stoletnico, odkar je opozoril nanj študent R. F. Henn, ki je potoval v počitnicah v Ljutomer.

Nepreviđenost pri streljanju. Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so streljali fantje iz možnarjev in jih nabijali v stanovanju Neže Pišek, smodnik pa hranili v posodi pod posteljo. Delavec Vladimir Bogme je odvrget vsled nepreviđenosti pri prižiganju cigarete ogorček v posodo s smodnikom. Nastala je eksplozija, ki je porušila strop in so popokale šipe. Opekline in sicer lažje je dobila mati Pišekova s tremi otroci, hudo je opečen nepreviđni Bogme.

Smrtno nevarna poškodba. Dne 5. avgusta sta vozila zakonca Valentin in Marija Petek iz Moškajnc pri Ptujju steljo. Mož je v nekem klancu prišel pod voz, žena mu je priskočila na pomoč, voz je vsled splašenih konj šel preko nje in ji zlomil hrbtenico. Oba zakonca so spravili v bolnico v Ptuj in doma je ostalo 6 nepreskrbljenih otrok.

Gospodarsko poslopje je pogorelo 3. avgusta na Horjulu pri Ljubljani, last Julke Logar. Ogenj je preskočil še na sosedno gospodarsko poslopje in sta postali obe žrtev ognja. Škoda znaša 120.000 Din.

Utonil pri kopanju. Dne 7. avgusta je utonil v Savi na Ježici pri Ljubljani ob priliki kopanja 38letni Jakob Lister, stanujoč v Ljubljani in doma iz Breznice pri Kobaridu na Goriškem.

Hmeljarjem! Priv. agrarna banka v Beogradu je dovolila nadaljni kredit po 200.000 D. za obiranje in sušenje hmelja pod istimi pogoji, kakor pri prvem kreditu po 500.000 Din. Interesenti naj se takoj javijo v svrhu podpisane potrebnih listin v pisarni Savinjske pošiljnice v Žalcu.